

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

- Π.—Τί καλοκαίρι, Φασουλῆ, τί ζέστη, τί καμίνι !
 Φ.—'Αλήθεια λές, βρέ Περικλῆ, ρουθούνη δὲν θὰ μείνη.
 Π.—Τί νέα ξέρεις ;
 Φ.— Τίποτα...
 Π.— 'Ο Φεριδούν τί κάνει ;
 Φ.—Εἰς τὰς 'Αθήνας μεθ' ἡμῶν τὸν Μάϊον του πιάνει.
 Π.—Τί ἐννοεῖς ;
 Φ.— Δὲν ἔφυγε καὶ μένει ὅπως πρῶτα,
 καὶ ἂν ἀμφιβάλλης πήγαινε, βρέ Περικλῆ, καὶ ἐρώτα.
 Π.—Μέγ' ἀληθῶς εὐτύχημα !..
 Φ.— Καὶ ἀνέλπιστον συγχρόνως,
 καὶ χαίρει ὁ Πρωθυπουργός, τὸ ἔθνος καὶ ὁ θρόνος,
 διότι πάλιν ἤλλαξε ἡ τῶν πραγμάτων θέσις
 καὶ ὁμαλὰς ἐκάμαμεν τὰς ἀνωμάλους σχέσεις,
 καὶ ὁ Χαμίτ ἠσύχασε καὶ ἡ 'ψηλὴ του Πύλη,
 καὶ Μετζιτιῆ παράσημα εἰς ὅλους μας θὰ στείλῃ.
 Π.—Καὶ ἐγὼ μὲ ὅλους θὰ χαρῶ καὶ θὰ τὸ ρίξω ἔξω.
 Φ.—Καὶ ἐγὼ μαζί σου, ἀδελφέ, εἰς τοὺς ἀγροὺς θὰ τρέξω.
 Π.—'Ας δρέψωμεν τὸν Μάϊον, βρέ Φασουλῆ, ἀνέτως,
 διότι πόλεμον θαρρῶ δὲν θάχωμε καὶ ἐφέτος.
 Φ.—'Ας δρέψωμεν τὸν Μάϊον μεθ' ὕμνων καὶ παιάνων
 καὶ ἄς στέψωμεν τὸν Φεριδούν καθὼς καὶ τὸν Σουλτάνον.
 'Ας δρέψωμεν τὸν Μάϊον καθβάλα σὲ γαϊδούρια
 καὶ 'στὸ χαρέμι τοῦ Χαμίτ ἄς στείλωμεν ἀγγούρια
 ὡς δείγμα ὑπολήψεως, φιλίας καὶ ἀγάπης...
 Π.—Καὶ πάλιν, φίλε Φασουλῆ, πολὺ παρεξέτράπης.
 Φ.—Θυσίας, ἀδελφούλη μου, ἄς κάμωμεν γενναίας,
 διότι ἀπεφύγαμεν ἐπιστρατείας νέας,
 καὶ ὁ Μάϊος εἰρηνικός 'στὸ ἔθνος ξημερώνει
 καὶ ρόδα εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τοὺς Τούρκους στρόνει.
 Π.—'Αμμ' ὁ Βλαχάνης, Φασουλῆ, καὶ οἱ ἄλλοι συνεταῖροι ;
 ἀκόμη γίνεται γὰρ αὐτοὺς μεγάλο νταραβέρι ;
 Φ.—Τὸν ἐθαρέθηκα καὶ αὐτὸν τὸν τίμιον Ταμίαν
 καὶ εἰς ἐμὲ δὲν προξενεῖ ἐντύπωσιν καμμίαν.
 'Στὴν πρώτη φούρια ἔδειξα καὶ ἐγὼ ἐνδιαφέρον
 ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν πιστῶν του συνεταίρων,
 καὶ ἐγὼ δι' ὅσα ἔγιναν ἐφώναξα καὶ εἶπον
 καὶ ἀφυπνίσθη ἔντρομος μὲ πάταγον καὶ κτύπον,
 μὰ τώρα πλέον, Περικλῆ, καθόλου δὲν μὲ μέλει
 καὶ δικαιοῦται ὁ καθεὶς νὰ κλέβῃ ὅσο θέλει.
 Καὶ ἂν ἐξελέγχουν αὐστηρῶς τοῦ κράτους τὰ Ταμεῖα
 δὲν προξενεῖται δι' αὐτὸ ἐντύπωσις καμμία,
 καὶ ὁ κόσμος τὰ περὶ κλοπῆς ν' ἀκούῃ ἐσιχάθη
 καὶ οὐτ' ἐνδιαφέρεται τοὺς κλέπτοντας νὰ μάθῃ.
 Τὸ πᾶν γεννᾷ ἐντύπωσιν 'στὴν πρώτη πρώτη φούρια,
 μὰ τῶρ ἂν εὐρουν, Περικλῆ, ἐλλείμματα καινούρια
 καὶ ἂν αὐριον ἐλεύθερον ἀφήσουν τὸν Βλαχάνη

- θαρρῶ καμμὶ ἐντύπωσι 'στὸν κόσμο δὲν θὰ κάνῃ.
 Τοιαύτ' ἡ φύσις τοῦ Ρωμηοῦ καθὼς καὶ τοῦ ἀνθρώπου
 διότι καὶ ἡ ἀλεποῦ ἐκείνη τοῦ Αἰσώπου
 ὅποτε μὲ τὸν λέοντα τὸ πρῶτον συνητήθη,
 καθὰ φησὶ ὁ Αἰσώπος, μεγάλως ἐφοβήθη,
 ἀλλ' ὅταν καὶ τὸ δεύτερον εὐρέθη ἐμπροστά του
 μὲ θάρρος περισσότερο ἐσίμωσε κοντά του,
 μὰ ὅταν τὸν ἀντάμωσε καὶ τὴν φορὰ τὴν τρίτη
 ἀκούμπησε τὴ μύτη της εἰς τὴ 'δική του μύτη.
 Μὲ ἄλλους λόγους, Περικλῆ, καὶ σαφεστέρως λέξεις
 τὸ πᾶν ἀπλῆ συνήθεια, τὰ πάντα μία ἔξις.
 'Όταν σὲ κλέψουν μὲ φορὰ, τρομάξεις, σκούξεις, τρέξεις
 ἀλλ' ἂν σὲ κλέψουν καὶ ἄλλη μιά, πρὶο 'λίγη φούρικα ἔχεις
 μὰ εἰς τὴν τρίτη, Περικλῆ, καθόλου δὲν σὲ μέλει,
 καὶ ἀφίνεις ὅποσον σ' ἐκλεψε νὰ πάρῃ ὅσα θέλει.
 'Απλῆ συνήθεια καὶ αὐτό, καθὼς καταλαμβάνεις...
 καὶ μὲν κακὴ συνήθεια, μὰ τί 'μπορεῖς νὰ κάνῃς ;
 Π.—'Αλήθεια λές, βρέ Φασουλῆ, ἐπέρασε ἡ μπόρα
 καὶ ἐγὼ βαρέθηκα κλεψιάς ν' ἀκούω τώρα τώρα,
 καὶ ἂν σοβαρῶς σ' ἐρώτησα τί κάνει ὁ Βλαχάνης,
 σ' ἐρώτησα, βρέ ἀδελφέ, καθὼς καταλαμβάνεις,
 γὰρ νὰ εἰποῦμε κάτι τί καὶ νὰ γενῆ κουβέντα...
 Φ.—Μὴ σε κλεντιζέσαι γὰρ αὐτὰ καὶ τὴν ζωὴ σου γλέντα
 Δὲν εἶν' ὁ βίος Μάϊος αἰώνια, δὲν εἶναι...
 μαραίνονται τοῦ ἔαρος αἱ ἀνθηραὶ μυρσίνας,
 καὶ ὕστερα, βρέ Περικλῆ, κακὴ ψυχρὴ σου 'μέρα,
 κυττάζεις τὰ οὐράνια καὶ κοπανᾷς ἀέρα.
 Π.—Καὶ ὁ Δεληγιάννης, Φασουλῆ ;
 Φ.— Θαρρῶ πῶς ἔχει χάλι,
 διότι μόνον καὶ ἔρημον τὸν ἀφῆσαν οἱ ἄλλοι,
 τούτέστιν οἱ ἐπιφανεῖς καὶ πρῶτοι ἐν τοῖς ἰσοῖς...
 Π.—Καὶ ἐγὼ αὐτὸ τὸ ἤκουσα καὶ δὸς μου ἐξηγήσεις.
 Φ.—Τὸν ἀφῆσαν, βρέ Περικλῆ, χωρὶς κανένα πόνον,
 καὶ τώρα εἶναι ἀρχηγός τοῦ ἑαυτοῦ του μόνον,
 καὶ σχέδια καθ' ἑαυτὸν μεγάλα μαγειρεύει
 καὶ ἡμετέρους δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ γυρεύει,
 καὶ ἐπίσκεψιν, ὡς φαίνεται, θὰ κάμῃ καὶ σ' ἐμένα,
 ἂν δὲ ἀκούσης κτύπημα 'στὴν πόρτα σου κανένα
 κουφὸς σ' αὐτὸ τὸ κτύπημα ὅσο 'μπορέσης μείνε...
 ὁ Θεωράκης ἔρχεται, ὁ Θεωράκης εἶναι.
 'Εν τούτοις κόμμα ἔγινε, ἀλλὰ χωρὶς κεφάλι,
 καὶ ὁ μὲν γυρεύει ὀπαδοὺς καὶ ἀρχηγόν οἱ ἄλλοι,
 καὶ μὴ 'ρωτᾷς τί γίνεται μὲ τούταις τῆς πηλάλας
 καὶ ἱστορίας ἔχομε καὶ ζευζευκιάς μεγάλας.
 Π.—Καὶ ὁ Τρικούπης, Φασουλῆ ;
 Φ.— Πηγαίνει ὀλοῖσα
 καὶ μ' ἐξελέγξεις Ταμιῶν τὸν ἔχει πιάσει λύσσα,
 καὶ γὰρ τὰ λογιστήρια καινούρια γράφει νόμο
 καὶ ὅποσον 'βρίσκει, Περικλῆ, τὸν ψάχνει μὲς 'στὸ
 Π.—Καὶ ὁ βασιλεὺς ; [δρόμο.
 Φ.— 'Στὴν Κέρκυραν ἐπῆγε, ὡς μανθάνω,
 καὶ ἄλλον σταυρὸν προτίθεται νὰ στείλῃ 'στὸν Σουλ- [τάνο.
 Π.—'Όσοι λοιπὸν δηὸ χαστουκιάς καὶ τρεῖς σβερκιάς ὡς
 προτοῦ μὲ τὸ μαγιόζυλο νὰ σὲ ξυλοφορτώσω. [τόσο,

Ἄσχαρις καὶ ὁ Λάσχαρις μαζί
 λῖαν καλῶς ἐπῆραν καὶ οἱ δὲρ 'στὰ Νομικά,
 ἐμπρὸς των καὶ οἱ δασκάλοι ἀπέμειναν χαζοί,
 καὶ ζήτη ἀκουσθῆσαν ἐνθουσιαστικά.